

POSTANOWIENIE

Dnia 29 maja 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Helena Ciepla (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z wniosku A. S.

przy uczestnictwie R. S. oraz M. S., Z. Ż., I. S. również jako następców prawnych M. S.

o zniesienie współwłasności,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 maja 2008 r.,

skargi kasacyjnej uczestników postępowania: M. S. i R. S.

od postanowienia Sądu Okręgowego w Ł. z siedzibą w S. z dnia 22 maja 2007 r., sygn. akt XIII Ca (...),

uchyla zaskarżone postanowienie i przekazuje sprawę Sądowi Okręgowemu w Ł. z siedzibą w S. do ponownego rozpoznania i orzeczenia o kosztach postępowania kasacyjnego, znosząc postępowanie w zakresie rozprawy w dniu 9 maja 2007 r.

Uzasadnienie

Sąd Rejonowy w S. w sprawie o zniesienie współwłasności nieruchomości o powierzchni 1172 m², położonej w S. przy ul. W., stanowiącej działkę ewidencyjną nr 552, postanowieniem wstępnym z dnia 28 sierpnia 2006 r. stwierdził, że uczestnicy postępowania M. S. i R. S., będąc na prawach wspólności majątkowej małżeńskiej współwłaścicielami 1/6 udziału we współwłasności tej nieruchomości, nabyli przez zasiedzenie z dniem 18 stycznia 2004 r. 5/6 udziału we współwłasności tej nieruchomości na prawach wspólności małżeńskiej.

Orzeczenie to, Sąd Okręgowy w Ł. na skutek apelacji wnioskodawcy postanowieniem z dnia 22 maja 2007 r. zmienił przez oddalenie wniosku o zasiedzenie.

Uczestnicy postępowania M. i R. małżonkowie S. w skardze kasacyjnej od tego postanowienia, opartej na obu podstawach wymienionych w art. 398³ § 1 k.p.c., zarzucili naruszenie art. 176 § 1 w związku z art. 172 § 2 k.c. oraz art. 339 k.c. przez ich błędną wykładnię. W ramach drugiej podstawy kasacyjnej zarzucili nieważność postępowania polegającą na pozbawieniu spadkobierców uczestnika M. S., zmarłego w toku postępowania, możliwości obrony swych praw, naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. przez błędną ocenę dowodów i niedokonanie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału, art. 386 § 1 przez uwzględnienie apelacji wnioskodawcy.

W konkluzji wniesli o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rozważanemu w pierwszej kolejności, jako najdalej idącemu, zarzutowi nieważności postępowania, nie można odmówić słuszności. Jak wynika z załączonego do skargi kasacyjnej aktu zgonu, uczestnik postępowania M. S. zmarł w dniu 22 kwietnia 2007 r., o czym Sąd Okręgowy nie został powiadomiony i zwrócone przez pocztę wezwanie go na rozprawę apelacyjną w dniu 9 maja 2007 r. zostało złożone do akt ze skutkiem doręczenia. W tej sytuacji postępowanie apelacyjne i wydane orzeczenie są dotknięte nieważnością z przyczyny określonej w art. 379 pkt 2 k.p.c.

Nieważność postępowania zachodzi bowiem także wówczas, jeżeli sąd przed wydaniem wyroku nie został powiadomiony o śmierci strony. Takiemu stanowisku dał wyraz Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 11 grudnia 2001 r. II UKN 657/00 (niepubl.) i Sąd w obecnym składzie pogląd ten podziela. Już więc z tej przyczyny zaskarżone orzeczenie podlega uchyleniu i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania, ze zniesieniem postępowania w zakresie dotkniętym nieważnością, co czyni bezprzedmiotowym rozważanie pozostałych zarzutów kasacyjnych.

Ubocznie Sąd Najwyższy zauważa, że sentencja zaskarżonego orzeczenia została wadliwie sformułowana. Przedmiotem postępowania jest bowiem zniesienie współwłasności, a nie wniosek o stwierdzenie nabycia własności udziału we współwłasności przez zasiedzenie. Uczestnicy postępowania M. S. i R. S. w odpowiedzi na wniosek o zniesienie współwłasności podnieśli jedynie zarzut zasiedzenia 5/6 udziału we współwłasności, stanowiący przesłankę rozstrzygnięcia o zniesieniu współwłasności.

Zatem orzekając w tym przedmiocie postanowieniem wstępnym negatywnie, należało ustalić, co stanowi przedmiot współwłasności podlegający zniesieniu.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁵ § 1 oraz art. 108 § 2 w związku z art. 398²¹ k.p.c. orzekł jak w sentencji.